

พระราชกฤษฎีกา กำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับ การคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๓"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง เป็นจำนวนห้าล้านบาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งทำให้เกิดความผันผวนในตลาดเงิน และตลาดทุนทั่วโลกรวมถึงประเทศไทย ดังนั้น เพื่อรักษาความเชื่อมั่นของผู้ฝากเงินต่อระบบสถาบันการเงิน ของประเทศ สมควรกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป ซึ่งเป็นการกำหนดจำนวนเงิน สูงกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้